

دست آور های زندگی انقلاب اسلامی

کتاب مدرسه و آموزش

این روزها

سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران
معاونت فرهنگی

اداره طراحی و ارزیابی معاونت فرهنگی

خانه فرهنگ و هنر سافیا

سعید دمیچ

سعید زاهدی جعفر شیرعلی نیا

مهمیار سپهری

زمستان ۱۳۸۷

۱۰۰۰۰ نسخه

ناشر

به گزینش

نویسنده

ویراستاری مجموعه

طراحی گرافیک

چاپ اول

شمارگان

برهنه‌نامه: دمیچ، سعید
عنوان و نام پدیدآور: دست‌آورد های فرهنگی انقلاب اسلامی: کتاب مدرسه و آموزش /
نویسنده: سعید دمیچ؛ به گزینش معاونت فرهنگی سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران
مشخصات نشر: تهران: مؤسسه نشر شهر، ۱۳۸۷.
مشخصات ظاهری: ۲۸ ص.
فروست: این روزها: [ج ۱].
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۳۰-۰۵۷-۴
وضعیت فهرست‌نویسی: فیا
موضوع: آموزش و پرورش -- ایران.
موضوع: مدرسه‌ها -- ایران
موضوع: ایران -- تاریخ -- انقلاب اسلامی. ۱۳۵۷ -- نتایج و تأثیرات
موضوع: ایران -- تاریخ -- پهلوی ۱۳۰۴ - ۱۳۵۷
شناسه افزوده: سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران. مؤسسه نشر شهر
شناسه افزوده: سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران. معاونت فرهنگی
رده‌بندی کنگره: ۱۳۸۷ ج ۱، الف ۹۰۱ / ۳ / ۱۵۶۴ DSR
رده‌بندی دیویی: ۹۵۵ / ۸۲ - ۹۵۵
شماره کتابشناسی ملی: ۱۶۶۹۳۷۱

مقدمه | ۰۹ |

الفبای روشها

□

روایت تعلیم و تربیت در مدارس پیش از انقلاب | ۱۱ |

روایت اول: روزگار فراموشی

جایگاه آموزش در ایران باستان | ۱۲ |

روایت دوم: آن چه می آموختند

بررسی محتوای آموزشی دوره‌ی پهلوی | ۱۷ |

الفبای روشها

□

روایت تعلیم و تربیت در مدارس پس از انقلاب | ۲۵ |

روایت اول: معلم باش یا شاگرد

نگاه اسلام به علم و علم‌آموزی | ۲۶ |

روایت دوم: رهبران عالم

سواد و علم نزد امام و رهبر | ۲۸ |

روایت سوم: مدال افتخار

بررسی برخی شاخصه‌ها بعد از سی سال | ۳۳ |

روایت آخر

| ۴۵ |

مغایب

| ۴۷ |

|| مقدماتی مجموعه ||

مقایسه می‌کنیم تا تغییر را نشان دهیم. رسیدن از جایی به جایی دیگر را. اما بعضی وقت‌ها مقایسه درست نیست. مثل مقایسه دو چیز که در یک راستا نیستند. درست که نیست، شاید ظالمانه هم باشد.

مقایسه‌ی وضعیت قبل و بعد از انقلاب در بسیاری جهات چنین است؛ به خصوص از جهات فرهنگی. حکومتی که شاهش بی‌سواد است، وزیرش دکتر حسینی را نصیحت می‌کند که به همان طبابت مشغول شود. دکتر می‌گوید من پزشک نیستم دکتر فیزیکم، می‌گوید فیزیک چیست. مسئول دیگرش ساختن دانشگاه را پا کردن در کفش غربی‌ها می‌داند و ساختنش را در ایران هفتاد سال زود می‌داند و مامور سانسورش از ناشر می‌خواهد کلمه‌ی رضا را در شعر حافظ حذف کنید که توهین به شاه کبیر است. جامعه‌ای که زن‌هایش حق سوادآموزی ندارند، بیش از هفتاد درصد مردمش بی‌سواداند و کتاب در آن به ندرت چاپ می‌شود. در این مجموعه اگر از آن روزها گفته‌ایم، هدفمان فقط مقایسه نبوده. برای این بوده که بدانیم چه کسانی ما را عقب نگه داشته بودند و تا کجاها؟ ما سراغ اقتصاد و سیاست نرفته‌ایم، به موضوعات فرهنگی و تحولاتی که در این سی سال در حوزه‌های فرهنگی اتفاق افتاده پرداخته‌ایم تا بدانیم تا کنون چه کرده‌ایم و به کجا رسیده‌ایم و برای رسیدن به آن‌جا که می‌خواهیم، تک‌تکمان، چه قدر باید تلاش کنیم تا اثرات فرهنگ تحمیلی دوره‌ی دو هزار و پانصد ساله‌ی شاهان را از میان برداریم.

از مهم‌ترین شاخصه‌های پیش‌رو بودن در فرهنگ و تمدن و تفکر در هر کشوری میزان سواد در آن کشور است و بعد فعال بودن مدارس و نهادهای آموزشی آن کشور. به گواه تاریخ ایرانیان از دیرباز برای خرد و دانش ارزش بسیار قائل بوده‌اند؛ در نیایش‌های به‌جا مانده در متون باستانی از خداوند خواسته‌اند به آن‌ها دانش و بینش عطا فرماید.

ایرانیان در دوره‌ی اسلام هم اهل ادب و علم بودند طوری که بیشتر علما و دانشمندان اسلامی در همه‌ی علوم حتی ادبیات و صرف و نحو عربی ایرانی بوده‌اند اما با افول فرهنگ و تمدن اسلامی، علم، علم‌آموزی و عالمان هم در ایران کم شدند.

اما انقلاب اسلامی با دانایی و توانایی شروع کرد و هدفش را دانا کردن و توانا کردن مردم قرار داد. هدفی که با استقلال و آزادی‌ای که ایرانیان به‌دست آورده بودند همراه و همخوان بود. هم‌اکنون سی سال از انقلاب گذشته و میزان باسوادی جمعیت شش سال به بالای کشور از ۴۷/۵ به ۸۴/۶ درصد رسیده است. کاری که با تلاش و کوشش معلم‌ها، مدرسه‌سازها، کارکنان وزارت آموزش و پرورش، آموزشیاران نهضت سوادآموزی، خیرین و مردم عزیز به نتیجه رسیده است. ما در این کتابچه سعی کرده‌ایم وضعیت سواد و مدارس را قبل و بعد از انقلاب بررسی کنیم و در این پیشرفت که شاید برخی از آن‌ها طبیعی می‌نماید سهم انقلاب اسلامی مردم ایران را نشان دهیم.